Kui meil suusta lõppenesse,
Keele päältä kistunesse;
Mé wõtam' riisu rinnastagi,
Mé wõtam' kaksu kaalastagi,
Lita helmipõe seastagi,
Kosta kuede keskelta,-
kui meil suusta lõppenesse,
Keele päältä kistunesse.
Meil jäi kodu sule sulge,
Kirstu kappi kiele-kirja,
Laua päälle laabu laasi.
Wõi, hella mellekene,
Wõta koida sa kohesta,
Wõta sõõda sõlukesta,
Kaeda kangid waljaeiba,- (maadata 6.)
Too sa kodust sule sulge,
Laua päältä laulu laasi,
Kirstu kapist kiele kirja;
Mé lään wõistu laulemaie,
Wõistu hõäli wõttamaie,
Kiuste hõäli kiskumaie.
Äraje me wõidam' wõistuhõäle,
Äraje me kisumi kiuste hõäle,-
Meil and hõäle hästi laulda,
Kurk and wõrgeste wõnelde,-
Hääl meil kargas kannelene,
Keele meerew' wiiulena.
Kõla tüdruku, mie sõsare,
Häälten kargma kammitsena;
Teil om ägel hõälenagi,
Teil om kuuske kurgunagi,
Wäna kaske kaala pääl! –

Anna mul lammas laulu eesta,
Kohi oinas kostu eesta,
Kits-kiele kuludemest,-
Ma ei tohu ilma hinda,
Ilma hinda, palju palka.
Kirgi tütre, näiukese,